

Viața Creștină

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul III, Nr. 45 (104)

poienita.iasi.mmb.ro

25 noiembrie 2012

Sfânta Ecaterina, prințesa muceniță

Sfânta Muceniță Ecaterina a trăit în timpul împăratului Maximian, la începutul secolului al IV-lea. S-a născut în cetatea Alexandriei, într-o familie nobilă. Datorită frumuseții și înțelepciunii sale, însuși împăratul Maximian își dorea să-i devină soție. Ecaterina ajunsese să creadă că niciun bărbat nu se poate ridica la nivelul ei intelectual și din această cauză refuza să se căsătorească. Acesta este motivul pentru care mama sa decide să o ducă la un părinte duhovnicesc din afara cetății, ca să o ajute să întâlnească un tânăr care să-i devină soț. Părintele îi va vorbi de Hristos și îi va dăruia o icoană a Maicii Domnului cu Pruncul Iisus în brațe.

După această întâlnire, Sfânta Muceniță Ecaterina are două viziuni: în prima o vede pe Maica Domnului cu Pruncul în brațe. Însă pentru că nu era creștină, nu reușește să vadă fața Mântuitorului. Acest lucru îi descoperă deșertăciunea cunoștințelor și alege să primească Sfântul Botez. În a doua vedenie i se descoperă Hristos, care îi dăruiește un inel de logodnă, spunându-i: "Iată, astăzi te primesc pe tine mireasă Mie nestrucată și veșnică, deci să păzești tocmeala aceasta cu dinadinsul și să nu mai primești nicidecum alt mire pământesc". Ecaterina rămâne uimită când vede în următoarea zi inelul de logodnă pe degetul său. Este momentul în care viața sa se schimbă radical.

Precizăm că în acea vreme creștinii care refuzau să jertfească idolilor erau uciși. Ecaterina, văzând chinurile la care erau supuși cei care credeau în Hristos, merge la împăratul Maximian și îi spune că închinarea la idoli este o deșertăciune. Este dusă în fața unui consiliu de cincizeci de filosofi păgâni, care aveau datoria să o determine să se închine zeilor. Ecaterina condamnă cultul și miturile păgâne, înfruntă în discuții publice pe înțelepții vremii și reușește să-i aducă la adevărata credință pe filosofi care o judecau. După mai multe încercări nereușite de a o face pe Ecaterina să lepede credința în Hristos, este supusă chinurilor, ca în cele din urmă să fie zdrobită de fiarele ascuțite a patru roți (de aici și reprezentarea în icoane a Sfintei Mucenițe Ecaterina ținând în mână o roată). Pe 25 noiembrie 305, a fost decapitată. Potrivt Tradiției, la tăierea capului său nu a curs sânge, ci lapte. Trupul ei a fost luat de către îngeri și dus pe Muntele Sinai. Ele vor fi descoperite unui călugăr de la o mănăstire de la poalele Sinaiului. Acesta le va aduce cu dragoste în mănăstirea de la poalele muntelui Sinai.

Tradiția spune că în anul 337, sfânta împărăteasă Elena a construit un sanctuar în jurul locului în care s-a aflat rugul de foc ce ardea și nu se mistuia, unde Dumnezeu a vorbit prima oară cu Moise. Din cauza atacurilor permanente ale triburilor nomade vecine, împăratul Justinian a transformat sanctuarul într-o mănăstire-fortăreață, în secolul al VI-lea. Toți cei care ajung să se închine moaștelor Sfintei Ecaterina din mănăstirea de pe Sinai, primesc în dar un inel, în cinstea celui pe care Hristos l-a dăruit Sfintei Mucenițe.

Evangelhia și Apostolul

În Duminica a 30-a după Rusalii se citește **Evangelhia** de la Luca 18, 18-27 (*Dregătorul bogat - Păzirea poruncilor*), iar **Apostolul** din Coloseni 3, 12-16.

Sinaxar

†) În această zi facem **Odovania Praznicului Intrării Maicii Domnului în Biserică** și pomenim pe **Sf. Mare Mc. Ecaterina, Sf. Mare Mc. Mercurie**.

Sf. Mare Mc. Ecaterina

apostolatintintrafagarasului.blogspot.ro

Cultivați recunoștința!

Părinților, educați-vă copiii să fie recunoscători și mulțumitori! Aceste calități sunt cele mai importante pe care trebuie să le cultivați la copii. Educați în copii **creștinț** și **recunoștința**, iar toate celelalte cunoștințe se

vor adăuga. Iar dacă credeți că recunoștința va răsări și va rodi de la sine în inima copiilor voștri, să știți că vă înșelați amarnic: diavolul nu va sta cu mâinile în sân, ci se va strădui să semene nerecunoștința diavolească în inimile copiilor, căci el însuși este nerecunoscător față de Dumnezeu. Și atunci voi, părinților, veți culege roadele nepăsării voastre și roadele celui mai îngrozitor viciu – al nemulțumirii, din cauza căruia singuri veți suferi și vă veți înspăimânta. Și doar după multe și grele încercări, copiii voștri vor conștientiza greșelile comise.

De multe ori sunt întrebant cum trebuie să ne rugăm și ce este rugăciunea. Răspunsul îl găsim la Sfinții Părinți, care spun foarte simplu: **A te ruga înseamnă a mulțumi**. Cultivând recunoștința, noi cultivăm în sine viața duhovnicească, cultivăm creștinul.

Trebuie să mulțumim pentru fiecare om întâlnit în viața noastră. Nu trebuie să ne intereseze dacă ei ne sunt sau nu recunoscători, dar să ne străduim să avem o inimă recunoscătoare și mulțumitoare în orice situație.

Părintele Tihon Șevkunov

Să faci milostenie

Pr. Marius Ungurianu
Sursa: parintelemaris.blogspot.ro

Ne aflăm în postul Nasterii Domnului, am intrat în luna cadourilor, așa cum se spune. Decembrie a fost aleasă perioada în care oamenii își oferă daruri unii altora, în semn de prețuire. Întotdeauna este așa? Sau a devenit o modalitate formală de a ne arăta aprecierea față de celălalt pentru că asta face toată lumea?

Legătura care există între luna cadourilor, Moș Nicolae și Moș Crăciun este bazată pe un numitor comun: **milostenia**; faptele bune pe care ar trebui să le facem în Postul Crăciunului ca manifestare a iubirii față de aproapele. Însă este o mare diferență între a oferi daruri unei anumite persoane pentru că îți este rudă sau prieten, fiindcă în fiecare an îți ia ceva de Crăciun sau pentru că așa se obișnuiește, și a da din inimă o bucată de pâine, un bănuț unui bătrân cerșetor sau o haină unui copilăș. Noi aceia cărora ne place să oferim cadouri în zilele de sărbătoare celor apropiați nouă, ca să primim întocmai, pe măsura efortului, nu vom avea răsplată de la Dumnezeu. Pentru că nu poate fi vorba despre milostenie într-o astfel de situație, ci o acțiune de bun simț. Nu ne putem aștepta în acest caz să facem vreo bucurie, însă dacă dai din ceea ce nu ai unui om

care-ți cere cât de puțin, vei avea bucuria sclipirii ochilor lui. Inima lui tresaltă că azi va avea ce mânca, mulțumită ție, iar tu vei fi fericit că ai putut să-i oferi o asemenea bucurie.

Milostenia este o virtute și constă în a da din ce-ți prisoșește celor ce sunt în nevoie și a dăruia chiar din puținul tău celor aflați în lipsă. Milostenia înseamnă, alături de dărnici materială, și dăruire sufletească și numai așa ea se apropie de iubirea aproapelui, nerămânând numai un simplu act de caritate.

Pentru cel care primește darul, acesta are valoare strict materială, deci una trecătoare și dispare prin consumare, în vreme ce acela care a făcut darul este izvor de bunătate. Când primești ceva în dar se naște în tine sentimentul obligativității de a oferi la rândul tău un cadou celui care ți-a dat. De aceea, **mai fericit este a da decât a lua**.

Valoarea milosteniei nu este dată de mărimea ei. **Milostenia trebuie să o faci fără să urmărești vreu câștig**, de orice fel, sau ca să fii lăudat de oameni. Să facem fapte bune din mărinimia sufletului nostru, nu cu părere de rău. **Milostenia este un leac împotriva tristeții** pe care o aduce în suflet patima iubirii de bani și avuție. Ea ne vindecă de răutatea pe care lăcomia o aduce în relația noastră cu aproapele. Practicată cu smerenie, milostenia ne conduce la prețuirea semenilor.

Sfântul Ioan Gură de Aur socotește că **milostenia e o bună însoțitoare a pocăinței**, făcând ca aceasta din urmă să lucreze repede și deplin. Milostenia are ca roadă rugăciunea și sporește iubirea. Toate aceste elemente formează un model de post desăvârșit, de care am face bine să ne desăvârșim. **Să fim mai buni, mai curați cu inima și mai puțin fățarnici**. Numai prin milostenie și milă ajungem să ne asemănăm cu Dumnezeu.

”Deci, când faci milostenie, nu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni; adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta, Ca milostenia ta să fie într-ascuns și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție.” (Matei 6, 2-4)

„Trupul veștejit nu mai odihnește pe draci”

”Precum e cu neputință șarpelui să se dezbrace de pielea sa cea veche dacă nu intră printr-o crăpătură strâmtă, la fel și noi nu putem lepăda vechile patimi ce ne stăpânesc și vechimea sufletului, și veșmântul omului vechi, de nu vom străbate calea cea strâmtă și plină de necazuri a postului și a necinzirii.

Precum păsările grase nu pot zbura spre cer, așa nici cel ce-și hrănește și-și slujește trupul său.

Mocirla uscată nu mai place porcilor, și trupul veștejit nu mai odihnește pe draci.

Precum mulțimea așchiilor înăbușă și stinge flacăra pricinuind mult fum, așa și mâhnirea peste măsură face de multe ori sufletul fumegos și ăntunecat și uscă apa lacrimilor.

Precum arcașul orb este neiscusit, așa și ucenicul ce se împotrivesc se pierde.

După cum oțelul călit poate ascuți pe cel necălit, așa fratele râvnitor mântuiește de multe ori pe cel trândav.

Precum ouăle păsărilor, încălzite în cuibar, nasc viață, așa și gândurile nearătate se umplu de viață și înaintează la fapte.”

(Sfântul Ioan Scărarul, *Cartea despre nevoițe*, în Filocalia IX, traducere din grecește, introducere și note de pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, Editura Humanitas, București, 2002, p. 352) Sursa: www.doxologia.ro

Iubiți credincioși,

Vă rugăm să ne sprijiniți în demersul de a înnoi cărțile de cult existente în Biserica noastră. În prezent multe dintre aceste cărți sunt fie degradate, fie foarte vechi și devin greu de utilizat. Prețurile noilor cărți este afișat în biserică. Ajutorul dumneavoastră contează! Vă mulțumim.

Publicație editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”
Poienița - Protopopiatul Pașcani

Adresa:

Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic: Pr. Marius Tabarcea

Tel: 0745 77 64 56

email: parohia.poienita@yahoo.ro

web: poienita.iasi.mmb.ro

www.facebook.com/parohiasfintiiioievozi.poienita